

תמיסות של ביקרבונטים בתוספת חמרי ציפוי להדברת קימחון בצמחי נוי

תמצית הרצאה בוועידה ה-14 של החברה הישראלית לפיטופתולוגיה
עודד זיו, אמיר הגלעד, המכון לגידולי שדה וגן, מינהל המחקר החקלאי

אפשר לציין כי היה דמיון רב בתגובות של כל שלושת
הפתוגנים שצוינו לעיל לטיפולים השונים. בדרך-כלל, טיפול
מוקדם (בעת הופעת סימפטומים ראשונים) היה יעיל מטיפול
לאחר שהמחלה כבר פשטה על הצמחים. לא נרשם הבדל
ביעילות הטיפול עם הגדלת ריכוזי התמיסות מ-0.5% עד ל-2%.
בצמחי אסטר נצפו סימני צריבה על הצמחים שרוססו בתמיסת
נתרן או אשלגן ביקרבונט בריכוז 2%.

השימוש הגובר בתמיסות של אשלגן ביקרבונט ושל נתרן
ביקרבונט (סודה לשתייה) להדברת מחלות צמחים נובע
משיקולים איקולוגיים, מההיבט של בריאות הציבור, וכן הוא
בשל מחירים הנמוך. החמרים שהוזכרו לעיל מתאימים
לאסטרטגיית ההדברה המשולבת IPM, ואף משולבים בה יותר
ויותר.

תמיסות ביקרבונטיות של מלחי נתרן ואשלגן (potassium
bicarbonate, sodium bicarbonate) בתוספת שמן
הורטיקולטורי (Sun Spray Ultra fine Oil) ומשטח
(Tween 20) - הפחיתו במידה מובהקת את רמת הנגיעות של
צמחי אסטר בקימחון שמחוללו *Eryziphae cichoracearum*,
של ורדים בקימחון שמחוללו *Sp haerotheca panosa*, של
ציפורני חתול בקימחון שמחוללו *E. cichoracearum* ושל
צמחי פלכון יפאני בקימחון שמחוללו *Oidium euonymi*.

לעומת זאת, ההגנה על הצמחים שהוזכרו לעיל מפני מיני
הקימחון על-ידי תמיסת אמוניום ביקרבונט (ammonium
bicarbonate) ועל-ידי קוטל-הפטטריות באילטון (Bayleton) -
לא היתה משמעותית או מובהקת, בהשוואה לצמחי ההיקש
הבלתי מטופלים.